

מ"ת 48311/09/16 - יעקב מזרחי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקרית

מ"ת 48311-09-16 מדינת ישראל נ' מזרחי(עצור בפיקוח) ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לפני כבוד השופט מוחמד עלי
המבקש
נגד
המשיבה
יעקב מזרחי (עצור בפיקוח)
מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשת המבקש לעיון חוזר בה מבוקש לאפשר לו לצאת ממעצר באיזוק אלקטרוני בו הוא נתון, כדי להשתלב בעבודה בעסק שאשתו, הגב' קטיה מזרחי, מייסדת ועתידה לפתוח.

ההליכים עד כה

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום לו נלוותה בקשה למעצרו עד תום ההליכים. כתב האישום יחס למבקש ולשניים נוספים (חיים נניקשווילי ושרון טובול, להלן בהתאמה - **נניקשווילי וטובול**, ויחד: **האחרים**) עבירות של התפרצות למקום מגורים לבצע עבירה לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**); החזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 409 לחוק העונשין; קשירת קשר לעשות פשע לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין; גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין בשילוב סעיף 29 (א) לחוק העונשין, והסתייעות ברכב לעבור עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה.

2. על פי הנטען בכתב האישום, המבקש והאחרים קשרו קשר להתפרץ לבית מגורים בקרית אתא ולגנוב ממנו רכוש. ביום 11.9.2016 בשעות הבוקר הגיעו המבקש ונניקשווילי לרחוב בו מצוי בית המגורים כשהם מסתייעים ברכב שנשכר מבעוד מועד על ידי המבקש בכדי לבדוק את סביבת הבית. בהמשך לכך, בשעות הערב, הגיעו המבקש והאחרים לבית ברכב אחר נהוג על ידי טובול. המבקש ונניקשווילי ירדו מהרכב, בדקו את סביבת הבית, הסתובבו בקרבתו ותצפתו לעברו, ואילו טובול סרק את הרחובות הסמוכים בכדי לבדוק את השטח ולאבטח. בשעה 19:34 פרץ המבקש ביחד עם האחרים, באופן שטובול נשאר ברכב שחנה ליד הבית ואילו המבקש ונניקשווילי יצאו מהרכב, פתחו את תא המטען, הוציאו דבר מה והלכו לכיוון הבית; פתחו את דלת הכניסה שהייתה סגורה ונעולה בשיטה שלא ידועה למאשימה; נכנסו פנימה לתוך הבית; פתחו את דלת חדר השינה בכח ותוך גרימת שבר בצד החיצוני של הדלת. הפורצים ניגשו לארון הבגדים במטרה לגנוב וגנבו - תוך שהם זורעים הרס בחדר השינה - שקית ירוקה שהכילה 39,800 ₪ ו-508 דולר, וכן שקית בד ובתוכה תכשיטים רבים מאד שפורטו בסעיף 6 לכתב האישום. בכתב האישום

עמוד 1

הובהר כי חלק מן הרכוש קיבלה המתלוננת בירושה מאמה בסוריה ומוחזק על ידה שנים רבות. לאחר איסוף השלל נסעו השלושה ברכב ונעצרו על ידי המשטרה בקרבת מקום. ברכב נתפסו מכשירים המשמשים כלי פריצה.

3. בהחלטה שניתנה ביום 29.9.16 (על ידי מותב אחר בבית משפט זה) נקבע כי מתקיימות ראיות לכאורה להוכחת האישומים, וכן כי מתקיימת עילה למעצר המבקש והאחרים עד תום ההליכים. בית המשפט הטעים כי למזרחי עבר מכביד בתחום עבירות הרכוש. עם זאת, ראה בית המשפט לקבל תסקיר מטעם שירות המבחן.

4. לאחר הגשת תסקיר שירות המבחן התקיים דיון ביום 10.11.16; בהחלטה מיום 13.11.16 הורה בית המשפט על קבלת חוות דעת מנהל האיזוק. בהחלטה הנ"ל דחה בית המשפט בקשה להסתפק בחלופה שאיננה כוללת מעצר באיזוק וציין לגבי המבקש כך -

"עיון בתסקיר מעיד על כך ששירות המבחן מצא את יעקב כמי שמגיל צעיר פיתח דפוסים עברייניים והתנהגות אנטי-סוציאלית, וכן ניהל אורח חיים התמכרותי. שירות המבחן, על אף שאין לחובת יעקב הרשעה מאז שנת 2008, העריך כי הוא עדיין סובל מקשיים תפקודיים. על אף שבשנים האחרונות ניסה להימנע מהתנהגות עוברת חוק, הרי שהמאפיינים העבריינים אותם רכש במהלך השנים עדיין נמצאים בו, והוא נוטה לקיים קשרים חברתיים בעלי גוון שלילי וחי על התפר בין אורח חיים נורמטיבי לבין אורח חיים עובר חוק"

5. בהחלטה נוספת מיום 17.11.2016 הורה בית המשפט על מעצר המבקש באיזוק אלקטרוני בבית מגוריו בחיפה בנוסף לפיקוחם של אשתו, בתו ושני קרובי משפחה נוספים. כן החליט בית המשפט על הפקדת ערבויות וערבויות והמבקש הושם בצו פיקוח מעצרים.

הבקשות לעיון חוזר

6. הבקשה המונחת לפניי כיום אינה הראשונה שהוגשה על ידי המבקש בעניין השתלבותו בעבודה, לשם חשיבות העניין אני רואה לסקור גם את הבקשה הקודמת שהוגשה בעניין זה.

הניסיון הראשון

7. ביום 2.2.2017 הגיש המבקש בקשה לאפשר לו לצאת מהמעצר באיזוק כדי להשתלב בעבודה בעסק שמנהל אביו. הובהר באותה בקשה כי אביו של המבקש עוסק בגידולים חקלאיים בשדות קיבוץ אפק

ומכירתם בשוק הסיטונאי (שוק תלפיות) בחיפה וכי מוצע כי המבקש ישתלב בעסק זה.

8. ביום 26.2.2017 התקיים דיון ראשון בבקשה. בהחלטה שניתנה באותו יום ציינתי כי "אכן ההילוך בו מבקש המבקש לנקוט הוא חריג, שכן הכלל כי רק במקרים חריגים יאפשר ביהמ"ש פתיחת חלונות לצורך עבודה למי שמצוי במעצר באיזוק אלקטרוני". עם זאת, בשל נימוקים שצינתי באותה החלטה ראיתי לקבל תסקיר שירות המבחן בטרם אמצה את הדיון בבקשה והדיון נדחה ליום 8.3.2017.

9. ביום 6.3.2017 הוגש תסקיר שירות המבחן. בתסקיר צוין כי המבקש משתתף בקבוצה טיפולית לעצורי בית ומוסר בדיקות שתן המעידות על ניקיון מסמים. שירות המבחן ראה להמליץ על מתן אפשרות למבקש להשתלב בעבודה בעסק של אביו, זאת "לצורך חיזוק תהליך הטיפול וחוויות השינוי שעובר וכן לצורך חזרה לתפקוד תעסוקתי ולצורך סיוע בפרנסת המשפחה". הוצע באותו תסקיר כי אשתו תסייע במשימת הפיקוח בעבודה והוצעו כמפקחים נוספים - אביו של המבקש ומר אלי כהן "מנהל עבודה" בעסק של האב.

10. ביום 8.3.2017 התקיים דיון נוסף בחלופה שהוצעה, במהלכה נחקרו המפקחים. לאור כשלים (לשון המעטה) בבקשה, לרבות בסדרי הפיקוח שהוצעו, הודיע הסנגור - במידה רבה של תבונה - כי הוא מבקש למחוק את הבקשה, ואכן הבקשה נמחקה.

הניסיון השני

11. כעת מונחת לפניי בקשה נוספת ליציאת המבקש מהמעצר באזוק לצרכי עבודה. הפעם מבוקש לאפשר למבקש להשתלב בעסק ("גלדריה") שאשת המבקש מתעתדת לייסד ולנהל בשד' בן גוריון 6 בחיפה. בתמיכה לבקשה צירף המבקש הסכם זיכיון שנערך - עוד ביום 28.2.2017 - בין אשת המבקש לבין חברת "לגופרה".

12. בדיון שהתקיים ביום 19.3.2017 חזר המבקש על הבקשה. הובהר על ידי הסנגור כי מוצע שהמבקש ישתלב באותו עסק, בו תעבוד אשתו, והוא יהיה נתון תחת פיקוחה. שעות פעילות העסק יהיו משעות הבוקר עד 2:00 אך הובהר כי המבקש יעבוד מהבוקר עד שעה 17:00 מועד בו תסיים אשתו את עבודתה ולאחר מכן מנהל עבודה יתפעל את העסק. עוד הובהר כי העסק טרם החל לפעול הוא צפוי להיפתח בעוד כחודש ימים. נטען כי בכך יש לאפשר מידה הדוקה של פיקוח, על ידי מפקחת שממילא אושרה לפקח על המבקש.

13. מאידך, המשיבה מתנגדת לבקשה. היא טוענת בין היתר כי אשת המבקש החלה בהליך העסקי של פתיחת העסק תוך שהיא מנסה להעמיד את בית המשפט בפני עובדה מוגמרת, וכי היא לא הצהירה בבקשה הראשונה על דבר ייסוד העסק. כן הפנתה המשיבה לכך שנסיבות העניין אינן מאפשרות קבלת

הבקשה, והציעה להפנות את העניין לבחינתו של שירות המבחן.

דין והכרעה

14. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ושקלתי את הנתונים המונחים לפניי, הגעתי לכלל מסקנה שדין הבקשה להידחות. נימוקי יובאו להלן.
15. על פי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו- 1996 (להלן: **חוק המעצרים**), ניתן לעיין מחדש בהחלטת מעצר אם חלף זמן מההחלטה האחרונה בעניין, אם נוצרו נסיבות חדשות או אם התגלו עובדות חדשות. בתוך כך נדרש בית המשפט הדין בהליכי מעצר לבחון, מעת לעת, האם האיזון שנקבע בהחלטתו המקורית, המשתקף בתנאים המגבילים עליהם הורה, עודנו תקף ומוצדק.
16. נקודת המוצא כי המבקש מצוי במעצר באיזוק אלקטרוני. עובדה זו מכתיבה את האופן שיש להתייחס לבקשה הנדונה, ובהקשר הנדון - **"ככלל אין מקום לאפשר יציאתו לעבודה של מי שעצור בפיקוח אלקטרוני, וזאת נוכח מהות ה"סטטוס" בו הוא מצוי"** (בש"פ 6815/16 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.9.2016) (להלן: עניין פלוני). עלינו לזכור כי **"מטרתה של תוכנית הפיקוח האלקטרוני במתכונתה הנוכחית היא לשמש אמצעי מעצר נוסף לעצורים, שמפאת מסוכנותם לא ניתן היה לשחררם לחלופה שיהא בה כדי להפחית דייה ממסוכנות זו. נודעת לדברים אלה משמעות מקום שבית המשפט מתבקש לאשר יציאה לעבודה של מי שנעצר עד תום ההליכים. כפי שברור שמי שעצור מאחורי סורג ובריח לא ניתן לאפשר את יציאתו לעבודה, בה במידה הדעת נותנת כי מי שעצור באיזוק אלקטרוני לא ניתן לאפשר לו לשהות מחוץ למקום הפיקוח למטרה זו, לא כל שכן מקום שמדובר בבקשה לצאת מתחומו למספר שעות רב כל כך"** (בש"פ 966/16 זידאן נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (פורסם בנבו, 28.2.2016).
17. אמנם, כפי שהובהר בעניין **פלוני** קיימת סמכות לבית המשפט לאפשר יציאת עצור באיזוק אלקטרוני על ידי פתיחת "חלונות" אולם הדבר צריך להיעשות במשורה. בבש"פ 2296/16 חג'ג' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.5.2016) נקבע כי האפשרות לקביעת חלון פיקוח לשם יציאה לעבודה איננה הכלל אלא החריג והיא **"תינתן במקרים יוצאי דופן שימצאו מתאימים לכך, והדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט, שיבחן, בנוסף ליתר התנאים הנדרשים בחוק המעצרים טרם שיקבע חלון פיקוח לשם יציאה לעבודה המבוקשת, האם 'אורכו' של 'חלון היציאה' המבוקש איננו פוגע בתכלית המעצר בפיקוח אלקטרוני ושלוש הציבור, יתר על המידה, בהשוואה לגרעין בזכויותיו של העציר"**.
18. המקרה שלפניי על הנתונים שבו, אינו נמנה על אותם מקרים חריגים בהם יש לפגוע בתכלית המעצר בפיקוח אלקטרוני ולאפשר למבקש חלון התאוררות, באופן כה רחב לצרכי עבודה.

19. נתוני הפתיחה של המקרה אינם קלים כלל. עילת המעצר שנקבעה אינה בעוצמה נמוכה, אלא המדובר בעילת מעצר בעוצמה גבוהה. מסקנה זו נלמדת מנסיבות המקרה כפי שהן פורטו בכתב האישום, שנקבע כי מתקיימות ראיות לכאורה להוכחתו, מההחלטות הקודמות ומהאמור בתסקיר המעצר שהתייחס לנתוני המבקש עצמו. כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן המאפיינים העבריינים אותם רכש המבקש במהלך השנים עדיין נמצאים בו, והוא נוטה לקיים **"קשרים חברתיים בעלי גוון שלילי וחי על התפר בין אורח חיים נורמטיבי לבין אורח חיים עובר חוק ומתקשה לנתק עצמו באופן סופי"**. בהחלטה מיום 13.11.2017 ציין בית המשפט בקובעו שאין להסתפק בחלופה ללא איזוק אלקטרוני כי **"החלופה המוצעת [מעצר בית ולא מעצר באיזוק - מ"ע] איננה יכולה לאיין את המסוכנות שנמצאה ביחס ל[מבקש], על אף שזו לא נקבעה בדרגה גבוהה מאוד. הקושי לקבוע כי יעקב אכן בחר לעזוב את דרכו העבריינית בשנים עברו ומכאן הקושי לתת אמון בו (ובמפקחיו) כי לא יחזור ויחדש קשריו עם אותה חברה עבריינית אליה חבר לביצוע העבירות נשוא כתב האישום, היא המחייבת את המסקנה כי לא ניתן להסתפק בחלופת המעצר המוצעת"**. בנוסף לכך, תואר המבקש כנושא מאפייני תחכום אותם רכש במהלך חייו העברייניים, זאת לצד עברו המכביד (אם כי הרשעתו האחרונה היא משנת 2008). בנסיבות אלה, קבלת הבקשה ומתן אפשרות למבקש לשהות פרק זמן ממושך במהלך היום ללא פיקוח אלקטרוני אינה מתיישבת עם המסוכנות הנשקפת ממנו.

20. במהלך הדיון בניסיון הקודם לשלב את המבקש בעבודה בעסק של אביו התגלו קשיים שאינם מאפשרים לתת מבטחים במבקש. על פי החלופה שהוצגה, הוצע כי המבקש יחלק את זמן העבודה בין השדות בקיבוץ אפק לבין החנות-מחסן בחיפה, והכל תחת פיקוח. במהלך בחינת החלופה התגלה כי היא כוללת אי דיוקים; ניסיון להניח בפני בית המשפט נתונים לא מדויקים; והצגת מצגים שאינם תואמים את הדברים כהוויתם (ואני נוקט לשון המעטה שבהמעטה). בין היתר, הוצע כי מר אלי כהן יפקח על המבקש בעבודתו אצל אביו. מר כהן טען כי הוא החל לעבוד בעסק לפני חודש וכי הוא לא פועל בשטח החקלאי אלא שהוא "יותר בחנות" שנמצאת בחיפה. אלא שמדברי האב התברר כי עיסוק האב אינו בחנות בחיפה (שם בעיקר עובדים אחייניו), אלא בעיקר בשדות החקלאיים וכי הוא מייעד את המבקש לעבוד בשדות דווקא, בניגוד לנאמר על ידי המפקח כהן כי הוא יפקח עליו בחנות בחיפה. דבריו של האב לא רק שאינם מתיישבים עם דברי "מנהל העבודה" כהן, אלא שמעמידים סימני שאלה רבים ביחס לחלופה שהוצעה, ומעוררים שאלות רבות אחרות כגון השאלה אם אותו כהן, שטען כי הוא עובד כחודש אצל אבי המבקש (לאחר שבעבר הרחוק עבד בעסק) הוא אכן עובד בעסק. הנתונים הלא מדויקים אף הוצגו בפני שירות המבחן, והדבר הוליד לכך ששירות המבחן המליץ בתסקיר מיום 6.3.2017 (שנערך על ידי קצין מבחן אחר מזה שערך את התסקיר המקורי) על שילוב המבקש בעבודה המוצעת.

21. יותר מכך, אשתו של המבקש העידה אף בבקשה הקודמת וביקשה לסייע בהשתלבות המבקש בעסק של אביו על ידי הסעתו כל יום למקום העבודה והחזרתו למקום המעצר באיזוק. אלא שאשת המבקש, לא גילתה לבית המשפט כי עובר לדיון, ועוד ביום 28.2.2017, היא חתמה על הסכם זכיין להקמת עסק - בעוד שהיא הוצגה במקור כמפקחת עיקרית על המבקש. לפי עדותה של אשת המבקש בדיון מיום 19.3.2017 היא תהיה שקועה בייסוד ותפעול העסק החדש ולא ברור איך הדברים מתיישבים. התנהלות זו מביאה להרהורים בדבר המידה בה יכול בית המשפט ליתן אמון במבקש ובמפקחים. חששות

אלו מצדיקים המשך החזקת המבקש במעצר באיזוק. לשם שלמות התמונה, יצוין כי בנוסף לאשת המבקש, בית המשפט אישר מפקחים נוספים ואין כל מניעה כי המפקחים יתארגנו באופן שאשת המבקש תוכל להתפנות לפתיחת העסק ואילו מפקחים אחרים יפקחו על המבקש במעצר באיזוק. במהלך עדותה של אשת המבקש ביום 19.3.2017 היא ציינה שהיא לקחה בחשבון את האפשרות שבית המשפט לא יאשר יציאת המבקש לעבוד, בעת שחתמה על הסכם הזיכיון.

22. גם התנאים האובייקטיביים של העבודה ושל הפיקוח מקשים על קבלת הבקשה. כפי שהעידה אשת המבקש, המדובר בעסק חדש שטרם הוחל העיסוק בו והוא אמור להיפתח בעוד כחודש. בשלבים הראשוניים תהיה המפקחת עסוקה בייסוד העסק ו"הרצתו", דבר שיכול לפגוע באפקטיביות הפיקוח.

23. גם בחינת הבקשה בפריזמה של התנאים המצדיקים עיון חוזר אין בה כדי להוליך למסקנה לה מייחל המבקש. כידוע הליך זה מוגבל למקרים בהם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" (סעיף 52(א) לחוק המעצרים). לא ניתן לומר כי התקיים אחד המקרים המאפשרים עיון חוזר. העובדה כי המבקש ישהה במעצר בית לתקופה היא עובדה שהייתה ידועה למבקש ולבני משפחתו עת הוחלט שיהיה נתון באיזוק, וממילא מאז החלטת המעצר באיזוק חלפו ארבעה חודשים, זמן שאין לומר כי הוא "ניכר" המצדיק שינוי סדרי המעצר והפיקוח מן היסוד. גם הנאמר בתסקיר שירות המבחן מיום 6.3.2017 על השתלבות המבקש בקבוצה טיפולית במסגרת צו הפיקוח של שירות המבחן, אין בו כדי להוליך למסקנה שיש לקבל את הבקשה ואף לא להפנות את עניינו של המבקש לבחינה פעם נוספת על ידי שירות המבחן.

24. לסיום, אכן ביחס ליציאה לעבודה בית המשפט הכיר בכך שלעיתים "אפשר שדווקא במתן אפשרות מבוקרת לנאשם לחזור למקום עבודתו יהיה כדי להועיל" (בש"פ 3791/92 **אוטמזגין נ' מדינת ישראל**, פ"ד מו(4) 186 190 (1992)), ואולם, אין בכך כדי לומר שיש לזנוח את יתר התכליות, במיוחד כאשר מדובר בנאשם שמצוי באיזוק אלקטרוני. סבורני כי נסיבות המקרה והתנהלות המבקש אינן מאפשרות להיעתר לבקשתו.

25. לפיכך, הבקשה ליציאת המבקש מהמעצר לצרכי עבודה - נדחית.

26. בקשה נוספת המונחת לפניי היא שינוי חלונות התאוררות שנקבעו למבקש. בעניין זה לאור חלופי הזמן; בשים לב לחלונות שנקבעו לננקשווילי ולאור כך שלא דווח על הפרת התנאים אני נעתר לבקשה וקובע כי - במקום החלונות שאושרו בעבר - המבקש יהיה רשאי להימצא מחוץ למקום המעצר לשם התאוררות בימים ובשעות כלהלן: בימים א' ו-ה' - בשעות 8:30 עד 10:00 ובין השעות 12:00 עד 14:00; בימים ב', ג', ד', ו' - בין השעות 12:00 עד 13:30 ובין השעות 18:20 עד 20:20. בימי שבת אני מתיר למבקש להימצא מחוץ למעצר הבית בין השעות 10:30 עד 14:00 כדי ללוות את בנו למשחקי כדורגל בו הוא משתתף. במהלך הימצאות המבקש בפרקי הזמן שהותר לו להימצא בהן מחוץ למעצר, יהיה מלווה ומפוקח על ידי אחד המפקחים שאושרו, ונאסר עליו לצאת מתחומי העיר חיפה.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב אדר תשע"ז, 20 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.